

Scarth följande: De besök jag gjorde i hvar och en af de franska belgiska eller schweitziska kolonierna, som finnas spridda i Manitoba och Territoriet hafva öfvertygat mig, att goda jordbrukare på en trygg framtid tillbötes i dessa land. Alla kolonier anlagda af Sir Charles Tupper eller Hon. Hector Fabre och hvilka alla jag besökte äro i ordets egentliga mening tillfredsställande. Jag ämnar från trycket utgifva, hvad jag erför från emigranterna sjelfva och göra offentligt mina intryck af den välmåga jag såg, i många fall fruktat af endast 3 års vistelse i landet. Jag är Eder mycket tacksam, som genom att efterfråga mina intryck, gifvit mig ett så vätkommet tillfälle att, för min afärd till Europa, få uttrycka min fasta övertygelse att Eder land går en stor framtid till mötes.

OLE JONSSON HALLER JULGILLE.

Berättadt af honom sjelf.
(För Karlshans Allehand.)

Ja, se ja va' så, att jag skulle ha julgille, för si om man inte ställer till det så tror folk att en har ingenting af va' mitt; å det är lite förgäresamt, isynerhet om en är villsnad med en släng å slevven, som — skam te' såjandes det sjelf — jag är. Men si de dera kalesena kosta pengar, och jag ville komma frä' mitt julgille sa billigt som möjligt — å att jag gjorde det, det ska' ni få höra nu, om ni å' oppmarksamma.

Se jag fick, förstas, lof till å' bjuda riksdagsman å' moran, å' nämndemannen med sin tjocka mora, å' Sven i Aspet, å' Petter på Åsen, å' Jonas i Lyckan, å' de nygfitt Per Svenssons Svens, å' Sammel på Fällan, å' så en helan hop småbönder; å' så, förstas, kömminstern, som allin är en spankulerader karl, å' klöcker'n, å' barnamorskan, som då allin ska' va' med, antingens hon behöfs för seramonien eller inte.

Jag var alldelas genomsvotader, när jag ändtligen hade asat dom alla fram till kaffebordet å' fått dom placerade, efter som de va' te', men då ska' ni tro, att när de bara fick tuggerefskapen igång, så börja' de å' skröfa i sej, ända kulant som hundar. Det va' förstas ingen hjälp för det, utan jag fick lof opphäftligen likasom prestafvera å' säga: „vas' go' riksmora, vas' go' nämndemansmora; å' ni karlar, smaken på göken å' ölet; det ha vi sjelfte bryggd; å' fast doppet inte är köpsta's kakor; så, skam te' såjandes, kan hostru min, Beata, göra frä' sej ett bak så bra som den stinnaste stadsbagare.“

Så säger kömminstern: „hör nu Ola“, säger han, „Ola kan väl tala om en å' sina roliga passajer, mens vi sitta å' må godt kring kaffebordet“; „ja“, svarte jag, „det vill jag visst det“; å' så funderade jag lite, å' sen sa jag: „om det roar de kära gästarna, att höra, så ska' jag rätt tala om, hur det“ gick till, när Beate å' jag va' i färde med å' laga till den lilla välfagnaden, till det hära julgillet, som ni va' så goda å' kommit på.“

Se, jag skulle rämma ner till bryggghuset, ett slag i qvällningen, å' se efter hur det vurnade sej med julblet; men när jag kem ner der, så va' förstas, pigan, som skulle passa det, inte te' finnandes — för se pigor, de bli då allidri, still, der man sätter dom, åtminstens sen det är skumt — å' der fanns ingen lefvande själ i bryggghuset, mer än den stora svarta son, som rotat sej ut under stian å' luktat sej rätt på matet; å' der sto' hon nu, det svarta spektakiet, å' hade kört

sitt långa tryne i en halja med det bästa julblet. „Jag ble' kantänka, räsandes å' skrek: „gå ut med dej, ditt leda kråk!“ å' stannade inte här å' gorgia dej i munnen med vårt rara öl!“ å' så höjt jag, å' slo' med armarna; å' spar-karna på de örökta skinkorna; men nu sto' der så många bytter å' såar å' baljor på golvet rundaliking, så soakrakat såg sej ingen lefvande utväg; utan mellan ben på mej — och den vägen tog hon också, så det barka öfver andes med både mej å' det svarta flasket.“

Just i detsamma sto' hustru min, Beata, på tröskeln å' ropte: „Ola, Ola! hva' är det för ett kumsjesanda å' rumlesteranda, du håller i ett bryggghus! Å' du inte vettig, menska!“ Men piratre, om inte den oslagte ledningen — jag menar son, förstas ränne i mot hustru min, så hon sätter sej i en köpparkittel, som va' full med skällhet vann!

Jag ble' kan veta, så suppernerater, så jag kom mej inte för att göra nånting, förrän Beata börja skrika: „Oj, oj, help mej opp Ola! Hva' i helsingfyrd står du å' gapar efter soafanken för? Vill du ha mej kokt, din balbar!“ Jag fick opp Beata i röda rappet, för det var, kantänka, inte angenämt förna å' sitta der; å' så ville jag slätta till skonket på'n derbak; men hon skrek: „lä' va' mej karl, annars så . . .“; se ni kan väl förstas, det sved på avfigsidan på'n; å' det va' minsjakaens inte underligt, för det ble' en bränneblåsa så stor som en sexkoppa — kaffeflaska. „Tåla dej med det, Beata lilla“, sa jag, „det blir ändå inte mycket sittanda å' för dej, nu i julbrädskan!“

Så ginge vi opp i dagligtugan; å' der sto' degstråget vid spisen; å' det puttrade å' jaste; barnalicken satt jemtes å' sof, å' Beata fick lite torrt på sej; då säger jag, för te' å' göra henne lite gla': „här är då, gu'skelnf, inget kumsjesande, utan all är tytt och väl!“ „Ja“, svarar hon, „skulle jag inte se efter mitt bak bättre, än du ser efter din brygg, så finge' vi hvaskens vätt eller torrt till julgillet!“ Så säger jag: „degen jäser bra!“ „Å' håll käft, det begriper du inte“, svarar hon; för se, kanveta, hon va' alldelas uphäftig — det sved alljemt! „Men Beata“, säger jag, „kom hit å' titta; det står allidri rätt till!“ Se hur degklunsarna flyga å' far!“ Då gick hon dit. — „Kors i all min dar! Tösen har tappat barnungen i träget!“ skrek hon å' gaf barnatösen en sittopp; å' hon hade nog fått en väckare till, om vi inte både fått brådt med att hala upp-vår lille yngste son, Gustaf Johannes, ur degstråget; å' Beate hon kramade ur blöjan, å' jag petade degen ur öron, öron förfnuft å' alla lemmar på pojkskackar'n, så han skulle komma under anden igen, å' det gick gu'skelnf; men hur väl vi skrapade å' hur väl vi tog vara på det, så var det mycket som ble' försplidat af den — skam te' såjandes det sjelf — både rare å' kostsamme hvetedegen!

När jag hunnit så långt med min passaja, så va' det nöjsamt te' å' se, hur tjocka nämndemora börja sjestikela med halsen, alldelas som en ungtupp, när han ska' lära sej de första tonerna på den akrobatiska honsaskalen; så ble' hon röd i syn som en piona å' sa: „jag får lof gå ut lite — (höp!) — å' å' för varmt härinne!“ Barnamorskan, som brukade propa i sej en fem, sex stycken hvetekakor te' hvar kopp, hon släppte en halfaten kringla bakom soffan å' sa: att hon inte förmådde mer, på några vilkor; men se jag trodde kömminstern skulle skratta sig förlerfader, när jag hviskade till honom, att hela pas-

jasen var bara lögn; men jag var tvungen att hitta på något, annars hade de ått, så både klädningflinningar å' byxegjorar sprucket på dem.

Beata ble' allt lite räsandes på mej för oppdikningen, men jag sa, att hon måtte tacka försynen, att hon va' helbregda både bak å' fram, för det kunde hänt nå'n olycka, i det fasliga fångret te' julen, å' så kysste hon Gustaf Johannes, å' mej med, å' ble' god igen!

Visst va' de besatte på mej, många å' mina kära gäster, för hva' de trodde, de fått i sej på kalaset, å' sa, att de skulle sätta både mej å' julgillet i Karlshans Allehandastidningen; men jag sa: gå ni på med det, de känna nog, der med, Ola Jonsson!

SVERIGE.

Telefon förbindelse mellan Stockholm och Kristiania är ifrågasatt och blir tvifvelsutan en verklighet. Helsingborg har nu öfver 20,000 invånare.

Att de svenske jordbrukarne med rätta klaga öfver dryga skatter och onera framgår af följande, meddeladt till Dagens Nyheter: Kronoutskylder (kontant) 48.44 Kommunalutskylder (do) 187.00 Presterskapet (do) 51.28 Klockarlön (do och in natura) 14.74 Vägunderhållningsskyldighet (in natura) 64.00 Båtsmans underhåll (do) 77.88 Båtsmanstorpets underhåll m. m. 8.00 Fattighjomsunderhåll (in nat.) 220.00 Summa kronor 661.14

Öfvanstående utgifter hade jordbrukare 1890. Han arrenderar 126 tunnland jord d. v. s. i det närmaste. 110 acres.

Protokollsöfen i en rättegång mellan Sala stad och Bergslags uppgick till ej mindre än 17,793 kr. 90 öre.

Riksdagen sammanträdde den 15de sist.

19,845 personer emigrerade 1890 deraf största delen till Amerika. Elfsborgs län lemnade största kontingenten och Jemtlands den minsta.

En ny skofabrik, drifven med ånga och sysselsättande 100 män har nyligen anlagts i Stockholm. Spelarier tycks behäfta de unga militärerna i Stockholm. En löjtnant vid en af rangregimenterna bortspelade en natt ej mindre än 14,000 kr.

Flere personer hafva frustit ihjel denna vinter. Regeringen har anvisat 20,000 kr. till föreläsningkurser för arbetare.

Professoren vid Tekniska Högskolan i Stockholm, J. O. Anderson drunknade under en skridskofärd.

Öfver 100,000 kronor i böter aftjänades i Stockholms fängelser sistå året.

Kalmarsund är fruset. 105 år fylde sjömanskenan Maja Kajsa Dahl i Elfkarleby.

Torrfabrikationens öde torde snart afgöras. Uppfinnaren, löjtnant Ekelund, har nu afslutat alla experiment för fabrikation i stor skala.

I Landskrona såldes 2 flundror som vägde respektive 152 och 162½ kilogram hvardera.

I Södermanland svalt en man ihjel. Det synes vara mer ovanligt sätt att taga lifvet af sig.

30 svenska trähus hafva sålts i Brasilien.

P. d. stataministern Thyselius afled 80 år gammal.

Lektor Waldenströms namn drager alltid falla hus. Så var senast förhållandet den 13. jan. i Immanuelskyrkan, som, oaktadt hon rymmer nära 4000 personer, var fullpackad långt före den tid mötet och dermed sammanhängande fest skulle börja. Hundratal människor stodo utanför och polisen hade allt besvär att hålla ordning.

Godt resultat börja visa sig af Kochs lymska.

NORGE.

A. Johanson i Sandvig har ett par kanariefoglar som äro 25 år gamla.

Herrn Wilsons försök att konkurrera med de Bergenske och Nordenfjeldske Dampskib-Selskab synes ej slå så väl ut. Åtskillige köpmän hafva beslutit returnera gods, som kommer med Wilsons båtar.

Björnstjerne Björnsons „Digte og Sange“ hafva utkommit i ny upplaga.

I Arendal fick lotsen Abraham Christensen Toft medalj för lång och trogen tjenst.

Kristianias folkmängd är nu omkring 145,000.

Antalet turister i Norge under 1890 uppskattas till öfver 23,000.

DANMARK.

Hånstholms fyr är nu tänad. Det i densamma nyttjade elektriska ljuset har en styrka af 10 millioner normalljus och säges vara det starkaste i världen i sitt slag.

„Marmorirken“ har taget ett nytt steg mot sin fullbordning med hänsyn till det yttre. Den mot „Bredgade“ vettande fasaden er nu nämligen färdig.

Snön ligger högt på gatorna i Köpenhamn och skidåföret er ypperligt. En, hvar, som kan, tager sig en „tur“.

FINLAND.

Den väl bekante tonsättaren Fredrik Pacius afled den 5de Januari i en ålder af 82 år. Han har skrivit många vackra sänger, deribland „Vårt Land“, som blifvit en verklig folksång.

Man talar om att restaurera Åbo slott.

Förra senatoren Meelin har utgifvit en bok om Rysslands försök att ointetgöra Finlanda frihet.

En 78-årig bonde från Savolaks gick på skidor från sin hembygd till Helsingfors. Han använde endast 12 dagar dertill.

The Scandinavian Hotel.

O. SIMONSON, Proprietor.
Midt emot C. P. R. Station.

Tillhandahåller resande rum och spisning jemte allt annat, som tillhör en väl ordnad värdshus föruse.

Kapitalister, Nybyggare och EMIGRANTER.

erhålla fullständiga upplysningar kostnadsfritt om Manitoba och Nordvestra Canada, vid muntlig eller skriftlig förfrågan, af

L. A. Hamilton,

Land Com. Can. Pacific Jernvägen,
WINNIPEG, MAN.

Öns! Skandinaviska bref besvaras på samma språk. Böcker och kortor sändas fritt.

PASSA PÅ!

Några årgångar af Svensk Illustrerad Familj Journal finnas till salu hos

Ghr. Bruhn.

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer uton 8 och 26, äro öppna för „homstead“.

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhåll, är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han efter ansökan till inrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissioner i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förrätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homsteads skyldigheter fullgöras på trene sätt.

1.) Tre års odling och besötning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år vid förlust af sin rättighet till landet.

2.) Bosättning under tre år inom 2 mil från „homstead“ quart-sectionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus, uppfördt å landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 25 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vare besädda andra och 25 acres tredje året.

3.) En nybyggare må visvas hvar som helst under de första 2 åren med första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besä sågda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Derefter måste nybyggaren bebos och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT

kan göras hos land-agenten, homesteadsinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans önskan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnes i Winnipeg, Moosomin och Qu'appelle station. Nyanländade emigranter erhålla på hvarje af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstmännen erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land, som bästlämpar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH.

Dominion Regeringens Landkommissioner.
WINNIPEG — — — MAN.

Howden och Howden,

Advokater och Notarii Publici,
Kontor 519 Main Str.,
WINNIPEG — — — MAN.